

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองนิติการ กลุ่มงานกฎหมาย โทร. ๒๖๕๗-๘
ที่ ร ๐๖๐๗/๑๙๓ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอแจ้งเวียนการตอบข้อหารือพระราชบัญญัติ

เรียน ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ รองเลขาธิการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านประกันสังคม ผู้อำนวยการสำนักฯ กอง ศูนย์ พื้นที่ ประกันสังคมจังหวัด สาขา หัวหน้าหน่วยงาน

พร้อมนี้กองนิติการขอจัดส่งหนังสือที่ ร ๐๖๐๗/๕๒๐๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๖
เรื่อง การตอบข้อหารือพระราชบัญญัติตามที่เลขาธิการได้โปรดเห็นชอบมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป
ซึ่งสามารถพิมพ์เอกสารได้จากเว็บไซด์ <http://intranet.sso.go.th>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายสганวน วงศ์สมพันธ์สุข)
ผู้อำนวยการกองนิติการ

เจ้าหน้าที่

4880

วันที่ ๑๐.๘.๒๕๕๘

จำนวน ๑๖.๐๐

บาท

รองเลขานุการ

เอกสารที่ ๔๗๐๐

วันที่ ๕ ส.ค. ๒๕๕๘

เวลา ๙:๓๐ น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองนิติการ กลุ่มงานกฎหมาย โทร. ๒๖๕๗-๙

ที่ ร ๐๖๐๗/๔๗๐๐ วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การตอบข้อหารือพระราชบัญญัติ

เรียน เลขาธิการ

ตามที่สำนักงานประกันสังคมหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประเด็นข้อกฎหมายในการดำเนินการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการหารือให้สำนักงานประกันสังคมทราบแล้ว นั้น

กองนิติการขอสรุปผลการตอบข้อหารือ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่ได้กำหนดให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าว รัฐบาลจึงไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ การที่รัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกันตนดังกล่าวโดยตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี (งบกลาง) รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นและนำเงินอุดหนุนดังกล่าวมาจ่ายให้แก่ผู้ประกันตนในส่วนที่ผู้ประกันตนไม่ได้จ่ายตามที่มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดไว้ในนั้น เป็นการช่วยเหลือและบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน จึงไม่ใช่การจ่ายเป็นเงินสมทบของรัฐบาล ซึ่งหากรัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกันตน ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนครบถ้วนตามที่มาตรา ๗ มาตรา ๙ หรือมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติฯ กำหนดไว้ในแต่ละกรณี

๒. การคำนวนเพื่อจ่ายประโยชน์ทดแทนเป็นเงินบำนาญชราภาพตามมาตรา ๑๕/๑ วรรคหนึ่งและวรรคสามแห่งพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ สามารถคำนวนจ่ายได้โดยนำเงินที่รัฐบาลตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี (งบกลาง) รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นอันเป็นเงินอุดหนุนเพื่อนำมาจ่ายสนับสนุนผู้ประกันตนอุทิศให้แก่ผู้ประกันตนจะต้องจ่ายเงินสมทบตามที่มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดไว้ โดยเงินดังกล่าวนั้นสามารถนำมาใช้ในการคำนวนจ่ายประโยชน์ทดแทนเป็นเงินบำนาญชราภาพได้เมื่อได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลตั้งแต่เดือนที่เป็นผู้ประกันตนหรือเดือนที่ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบย้อนหลังเข้ากองทุน

กองนิติการเห็นควรนำผลการตอบข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งเวียนเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบกองนิติการจัดได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

- เที่ยนสอน
นางปริญน มุตตานารัช
๑๕๘.๔๖
(นางปริญน มุตตานารัช)
เลขานุการสำนักงานประกันสังคม

ลายเซ็น

(นางสาวจิราพร ศรีนุกูลนิท)

ผู้อำนวยการกองนิติการ

ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

นายไกวิทย์ สัจจิเศษ
รองเลขานุการ

เรียน บก.กน.

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๘๑๐/ ๑๓๐

ออกให้ครั้งที่	๖๑๓๔
วันที่	๑๓ ก.ค. ๒๕๕๘
จำนวน	๑๐.๙๔๔

สำเนาที่	๑๕๖๘
วันที่	๑๑ ก.ค. ๒๕๕๘
จำนวน	๑๔.๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

กรกฎาคม ๒๕๕๘

ออกให้ครั้งที่	๑๘๕๕
วันที่	๕ ก.ค. ๒๕๕๘
จำนวน	๔.๕๐

เรื่อง หารือพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมบท ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน

เรียน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๘๑๐/ป ๑๔๔
ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมบท ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานประกันสังคม) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

ตามที่สำนักงานประกันสังคมได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมบท ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๘ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ขอให้สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานประกันสังคม) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากម្មตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ ตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิสทัต โหตระกิจย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายสวัสดิการสังคม

ฝ่ายกฎหมายสวัสดิการสังคม

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๖๗๗ (นางสมพรฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๕

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมบท
ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิ
ในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานประกันสังคมได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ร ๐๖๐๗/๙๐๙ ลงวันที่ ๑๓
มกราคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า สำนักงานประกันสังคมดำเนินการ
ให้ความคุ้มครองการประกันสังคมแก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา
การจ่ายเงินสมบท ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิ
ในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมบท ประเภทของประโยชน์ทดแทน
ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยกำหนดสิทธิประโยชน์เป็นทางเลือกให้แก่ผู้ประกันตน ๓ ทางเลือก ได้แก่
ทางเลือกที่ ๑ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ และกรณีตาย (อัตราเงินสมบท
เดือนละ ๑๐๐ บาท) ทางเลือกที่ ๒ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย
และกรณีบำเหน็จราชการ (อัตราเงินสมบทเดือนละ ๑๕๐ บาท) ทางเลือกที่ ๓ กรณีบำนาญราชการ
(อัตราเงินสมบทเดือนละ ๒๐๐ บาท) ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙/๑
แห่งพระราชบัญญัติฯ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มิได้กำหนดให้รัฐบาล
ร่วมจ่ายเงินสมบทกับผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ดังเช่นที่รัฐบาลร่วมจ่ายเงินสมบทกับผู้ประกันตน
ตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๙ ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามาสู่
ระบบประกันสังคมตามมาตรา ๔๐ ที่จะได้รับหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตในห้วงเวลา
ระหว่างการแก้ไขกฎหมาย ให้รัฐบาลร่วมจ่ายเงินสมบทกับผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐
คณะกรรมการริบูนติ์มีต้องนุมติงบประมาณเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน
ที่สมควรเข้าเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ โดยช่วยสนับสนุนผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐
ที่เลือกทางเลือกที่ ๑ เดือนละ ๓๐ บาท ทางเลือกที่ ๒ เดือนละ ๕๐ บาท และทางเลือกที่ ๓ เดือนละ
๑๐๐ บาท ซึ่งเป็นไปตามหลักการในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติฯ อันมีผลทำให้ผู้ประกันตน
ลดภาระค่าใช้จ่ายเงินสมบทในแต่ละทางเลือก เหลือเดือนละ ๗๐ บาท ๑๐๐ บาท และ ๑๐๐ บาท
ตามลำดับ จากกรณีดังกล่าวคณะกรรมการประกันสังคมและที่ปรึกษาได้มีข้อคิดเห็นในคราวที่
สำนักงานประกันสังคมเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อย้ายระยะเวลาให้ผู้ที่อายุเกิน ๖๐ ปี
สามารถสมควรเข้าเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ได้อีกทั้งนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบัน

ได้มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติประกันสังคมฯ และพระราชกฤษฎีกาฯ ไม่มีบทบัญญัติแห่งมาตรการกำหนดให้รัฐบาลต้องจ่ายเงินสมทบ ดังนั้น อัตราเงินสมทบของผู้ประกันตน ทางเลือกที่ ๓ ที่จ่ายเข้ากองทุนในระยะเริ่มแรกตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ จึงมีอยู่เพียงเดือนละ ๑๐๐ บาท เท่านั้น และทักษะทั่วกรณีที่สำนักงานประกันสังคมจ่ายประโยชน์ทดแทนเป็นเงินบำเหน็จราชการพตามมาตรา ๑๕/๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ โดยรวมจำนวนเงินที่ได้รับ การสนับสนุนจากรัฐบาลด้วย จึงไม่อาจกระทำได้ รวมทั้งหากเมื่อได้รัฐบาลไม่มีนโยบายสนับสนุน งบประมาณดังกล่าว สำนักงานประกันสังคมก็ไม่อาจนำเงินกองทุนไปจ่ายให้แก่ผู้ประกันตน ที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จราชการตามมาตรา ๑๕/๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม โดยจะถือว่าผู้ประกันตน ได้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละ ๒๐๐ บาท มีได้

นอกจากนี้ มาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดให้บุคคลที่จะ สมควรเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี และไม่เกิน ๖๐ ปี (โดยสอดคล้องกับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าว) และมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ กำหนดให้ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบล่วงหน้าได้ แต่ไม่อาจจ่ายเงินสมทบย้อนหลังได้ หากแต่พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๒ ได้กำหนดบทเฉพาะกาล ให้บุคคลที่มีอายุเกิน ๖๐ ปี สมควรเข้าเป็นผู้ประกันตนได้ภายใต้หนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และให้ผู้สมควรเข้าเป็นผู้ประกันทางเลือกที่ ๓ (ตามมาตรา ๘/๑) จ่ายเงินสมทบย้อนหลังได้ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ กรณีเข่นี้จะเป็นการขัดหลักการในเงื่อนไข การจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ ที่กำหนดให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพต่อเมื่ออายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ และไม่ประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป เนื่องจากบุคคลที่อายุเกิน ๖๐ ปี สมควรเข้าเป็นผู้ประกันตน ทางเลือกที่ ๓ แล้วลาออก ยอมเกิดสิทธิเป็นเงินบำเหน็จราชการทันที โดยได้รับเงินสมทบที่เป็นเงินสนับสนุนจากรัฐบาลตั้งแต่เดือนที่เป็นผู้ประกันตน และที่ได้รับสนับสนุนย้อนหลังไปไม่เกิน เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ จึงไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในประเด็นข้อกฎหมายในการให้ความคุ้มครอง แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ สำนักงานประกันสังคมจึงขอหารือ ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชกฤษฎีกาฯ กำหนด หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีได้กำหนดให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ การที่รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณเพื่อช่วยเหลือ โดยจ่ายเป็นเงินสมทบให้แก่ผู้ประกันตนจะสามารถกระทำการได้หรือไม่ และหากสามารถกระทำการได้จะถือว่า ผู้ประกันตนมีการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน โดยมีอัตราเงินสมทบเป็นไปตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๘/๑ แล้วแต่กรณี หรือเป็นไปตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ

๒. การจ่ายประโยชน์ทดแทนเป็นเงินบำเหน็จราชการตามมาตรา ๑๕/๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ สามารถคำนวณจ่ายโดยนำเงินที่รัฐบาลสนับสนุนตั้งแต่ เดือนที่เป็นผู้ประกันตน หรือที่รัฐบาลสนับสนุนย้อนหลังไปไม่เกินเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ แล้วแต่กรณี ได้หรือไม่ หากไม่สามารถนำเงินที่รัฐบาลสนับสนุนมาคำนวณจ่ายได้ สำนักงานประกันสังคม จะต้องดำเนินการอย่างไร ทั้งในส่วนที่มีการจ่ายประโยชน์ทดแทนไปแล้ว และที่จะต้องจ่ายประโยชน์ทดแทน ในอนาคตต่อไป

๓. ในกรณีที่เมื่อได้รับมาไม่มีนโยบายสนับสนุนงบประมาณช่วยเหลือผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ ในการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน และเป็นหัวระยะเวลาที่สำนักงานประกันสังคมยังมิได้ประกาศการจ่ายเงินสมทบเป็นอย่างอื่นตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติฯ ซึ่งอาจทำให้ผู้ประกันตนบางส่วนไม่ได้รับการสนับสนุนเงินสมทบจากรัฐบาล หากมีการจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ประกันตนที่ยื่นขอรับสิทธิสำนักงานประกันสังคมจะต้องจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ประกันตนในอัตราที่คำนวณจากเงินสมทบตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๘/๑ แล้วแต่กรณี หรืออัตราที่คำนวณจากเงินสมทบตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติฯ ซึ่งหากต้องจ่ายประโยชน์ทดแทนในอัตราที่คำนวณจากเงินสมทบตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๘/๑ สำนักงานประกันสังคมสามารถนำเงินกองทุนมาจ่ายได้หรือไม่ หากไม่ได้จะต้องนำเงินจากที่ได้มารวมคำนวณจ่ายให้แก่ผู้ประกันตน

๔. เพื่อประโยชน์ในการยกเว้นพระราชบัญญัติฯ การขยายระยะเวลาให้ผู้ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปี สมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ ได้อีกตามนโยบายรัฐบาลชุดปัจจุบัน การกำหนดบทเฉพาะกาลให้ผู้ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปี สมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติฯ แล้วแต่กรณี รวมทั้งการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนย้อนหลังถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ ภายในระยะเวลาที่กำหนด เป็นการเฉพาะนอกเหนือไปจากการทั่วไปแห่งพระราชบัญญัติฯ จะสามารถกระทำได้หรือไม่ ในกรณีที่ไม่สามารถกระทำได้ สำนักงานประกันสังคมจะต้องดำเนินการอย่างไร ทั้งในส่วนของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่มีการรับสมัครเป็นผู้ประกันตน และจ่ายประโยชน์ทดแทนไปบ้างแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๐/๒๑ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานประกันสังคม สรุปความได้ว่า ข้อ ๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๒ กำหนดให้เรื่องที่คณะกรรมการกฤษฎีกากำนั้นให้ความเห็นทางกฎหมายจะต้องเป็นเรื่องที่ได้มีการปรึกษาหารือระหว่างส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือรักษาการตามกฎหมายแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีเร่งด่วนหรือมีความจำเป็นอย่างอื่นตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกามีมติหรือคำสั่ง ซึ่งปัญหาตามข้อหารือดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ กำหนดให้คณะกรรมการประกันสังคมมีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานประกันสังคมในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่เนื่องจากสำนักงานประกันสังคมยังมิได้เสนอประเด็นปัญหาตามข้อหารือให้คณะกรรมการประกันสังคมพิจารณาวินิจฉัย ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน สำนักงานประกันสังคมจึงควรเสนอปัญหาดังกล่าวให้คณะกรรมการประกันสังคมพิจารณาเสียก่อน หากยังมีปัญหาทางกฎหมายที่หาข้อยุติไม่ได้ สำนักงานประกันสังคมจึงสามารถหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกាដ้วยไปได้

สำนักงานประกันสังคม จึงจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการประกันสังคม และที่ปรึกษา (ชุดที่ ๑๒) ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันอังคารที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาเรื่อง การหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากำนั้นเงินสมทบผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ซึ่งคณะกรรมการประกันสังคมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายที่หนึ่งเห็นว่า สำนักงานประกันสังคมสามารถจ่ายเงินให้แก่ผู้ประกันตนตามแนวทางที่เคยดำเนินการไว้ได้ กล่าวคือ การจ่ายเงินสมทบของผู้ประกันตนประกอบไปด้วยเงินที่ผู้ประกันตนชำระและเงินส่วนที่รัฐบาลจ่ายสมทบให้ ฝ่ายที่สองเห็นว่า แนวทางการจ่ายเงินให้แก่ผู้ประกันตนตามแนวทางเห็นของฝ่ายที่หนึ่งนั้น ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่รองรับให้นำเงินในส่วนของรัฐบาลที่จ่ายสมทบให้ผู้ประกันตนมารวมเป็นเงินสมทบทั้งหมด ของผู้ประกันตนแต่ประการใด

ต่อมา สำนักงานประกันสังคมได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๐๗/๗๑๓๔ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสรุปความได้ว่า สำนักงานประกันสังคม ได้นำปัญหาตามข้อหารือให้คณะกรรมการประกันสังคมพิจารณาแล้ว และมติที่ประชุมเห็นชอบให้ สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือเพื่อขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็น ข้อกฎหมายในการดำเนินการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ ประกันสังคมฯ โดยในสาระสำคัญของหนังสือให้ยึดถือแนวทางการหารือที่สำนักงานประกันสังคม ได้เคยมีหนังสือหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกดังกล่าวข้างต้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานประกันสังคม โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทน กระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานประกันสังคม) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า มีการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี (งบกลาง) รายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น โดยนำมานับสนุนและข่วยเหลือบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของแรงงาน นอกระบบซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่าย เงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับ ประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา แม้จะมีการออกพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของ ประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคล ซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ก็ตาม หน่วยงานก็ยังคงตั้งงบประมาณรายจ่าย ประจำปี เพื่อนำเงินอุดหนุนดังกล่าวมาจ่ายให้แก่ผู้ประกันตนในส่วนที่ผู้ประกันตนไม่ได้จ่าย ตามแนวทางข้างต้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) พิจารณาข้อหารือดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้
ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติ กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมควรเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ได้กำหนดให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบที่แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐^๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว รัฐบาลจึงไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบในกรณีนี้

การที่รัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกันตนดังกล่าว โดยตั้งเป็น พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี (งบกลาง) รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน หรือจำเป็นและนำเงินอุดหนุนดังกล่าวมาจ่ายให้แก่ผู้ประกันตนในส่วนที่ผู้ประกันตนไม่ได้จ่าย ตามที่มาตรา ๒๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภท ของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทน

^๑ มาตรา ๔๐ บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างตามมาตรา ๓๓ จะสมควรเข้าเป็นผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยที่แสดงความจำนงต่อสำนักงาน

หลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับตามมาตรา ๕๕ ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

^๒ มาตรา ๒๐ ในระยะเริ่มแรก ให้ผู้ประกันตนที่เลือกสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๗ จ่ายเงินสมทบ เข้ากองทุนในอัตราเดือนละเงิดสิบบาท ผู้ประกันตนที่เลือกสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ จ่ายเงิน สมทบเข้ากองทุนในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท ทั้งนี้ จนกว่าสำนักงานจะประกาศเป็นอย่างอื่น

ของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดไว้หนึ่น เป็นการช่วยเหลือและบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน จึงมิใช่การจ่ายเพื่อเป็นเงินสมบทของรัฐบาลแต่อย่างไรก็ดี หากรัฐบาลประสงค์จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลย่อมสามารถตั้งเงินบประมาณรายจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น (งบกลาง) เพื่อใช้เป็นเงินอุดหนุนเมื่อมีเหตุที่เคยปฏิบัติตามได้ แต่ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของฐานะทางการเงินการคลังของประเทศไทยด้วย

หากรัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกันตนแล้ว ย่อมถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมบทเข้ากองทุนครบถ้วนตามที่มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดไว้ แล้วแต่กรณี

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วจึงเห็นว่า กรณีการคำนวนเพื่อจ่ายประโยชน์ทดแทนเป็นเงินบำนาญจากราภพตามมาตรา ๑๔/๑ วรรคหนึ่ง และวรคสาม แห่งพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราจ่ายเงินสมบท ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ สามารถคำนวนจ่ายได้ โดยนำเงินที่รัฐบาลตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี (งบกลาง) รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น อันเป็นเงินอุดหนุนเพื่อจะนำมาจ่ายสนับสนุนผู้ประกันตนนอกเหนือจากที่ผู้ประกันตนจะต้องจ่ายเงินสมบทตามที่มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดไว้ โดยเงินดังกล่าวนั้นสามารถนำมาใช้ในการคำนวนจ่ายประโยชน์ทดแทนเป็นเงินบำนาญจากราภพได้มีอยู่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลตั้งแต่เดือนที่เป็นผู้ประกันตนหรือเดือนที่ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมบทย้อนหลังเข้ากองทุน

“มาตรา ๗ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมบทเข้ากองทุนเดือนละหนึ่งร้อยบาทมีดังต่อไปนี้

- (๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

“มาตรา ๘ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมบทเข้ากองทุนเดือนละหนึ่งร้อยห้าสิบบาทมีดังต่อไปนี้

- (๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย
- (๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภพ

“มาตรา ๘/๑ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมบทเข้ากองทุนเดือนละสองร้อยบาท ได้แก่ ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภพ

“มาตรา ๑๔/๑ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภพเป็นเงินบำนาญ ชราภพในอัตราไม่น้อยกว่าจำนวนเงินสมบทที่ผู้ประกันตนจ่ายสมบทเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภพ พร้อมด้วยผลประโยชน์ตอบแทนรายปีที่สำนักงานประกาศกำหนดในแต่ละปี

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภพเนื่องจากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในวรคสอง ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภพในอัตราและผลประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในวรคหนึ่ง

ฯลฯ

ฯลฯ

“โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

ประเด็นที่สาม เห็นว่า ประเด็นดังกล่าวเป็นการหารือในข้อเท็จจริงที่ยังมิได้เกิดขึ้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) จึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าว แต่อย่างใด

ประเด็นที่สี่ เห็นว่า ความในมาตรา ๑๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์ และอัตรารากรจ่ายเงินสมบท ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้ซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์แต่ไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์เป็นผู้มีสิทธิสมัครเป็นผู้ประกันตน ตามมาตรา ๗^๔ มาตรา ๘^๕ หรือมาตรา ๘/๑^๖ ซึ่งมีกำหนดระยะเวลาสมัครได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ดังนั้น สำนักงานประกันสังคมจึงต้องดำเนินการรับสมัครผู้ประกันตนได้ภายในวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ เท่านั้น และไม่สามารถดำเนินการต่ออายุพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตรารากรจ่ายเงินสมบท ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตนขึ้นใหม่ได้

(นายดิสทัต ໂທຕະກິດຍ)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๘

^๓มาตรา ๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากในวันที่สมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน ผู้ใดมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์แต่ไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นผู้ประกันตน ตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ เว้นแต่ผู้ใดมีอายุเกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๘/๑ เท่านั้น และไม่ให้นำมาตรา ๘ วรรคสอง มาใช้บังคับ

ให้ผู้สมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๘/๑ สามารถจ่ายเงินสมบทเข้ากองทุนย้อนหลังได้ ไม่เกินเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น